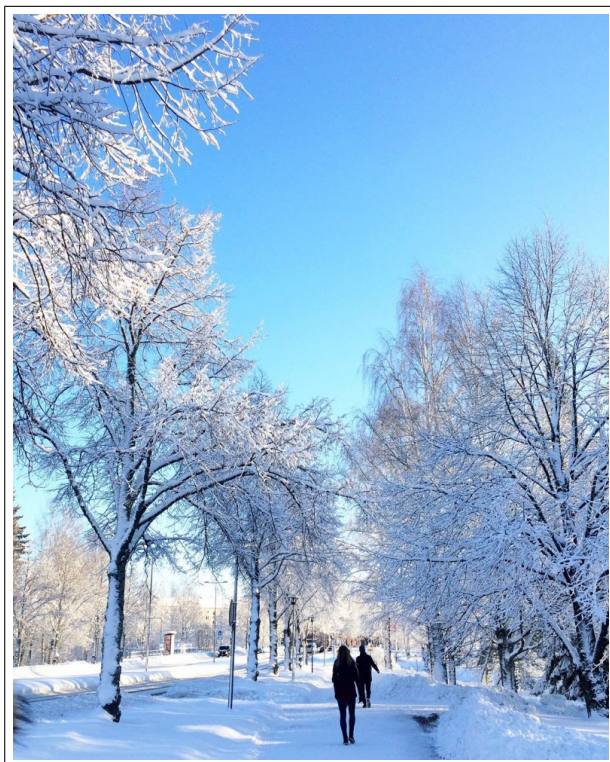

Non Solum

Maaliskuu 2016 Klassikka harrastaa

Sisällysluettelo

Toimittajat	3
PÄÄKIRJOITUS Harrastuksien kirjo	4
Non Solumin harrastuskysely	6
Suunnistajan vuosi	8
Kuntosali, mikä se sellainen oikein on?	12
Jalkapallo - joukkuelajien kuninkaallinen	14
Esittelyssä bloggaaminen	16
Youtuben uudet ja kiinnostavat: Vloggaaminen	17
Tunnelmia Klassikan harrastusiltapäivästä	19
Boulderointi haastaa sekä ensikertalaisen että konkarin	21
Kylmä kylpy Väinölänniemellä avannossa	22
Työlinäyhteitä keilaradalta	23
Tämä romaani jäi mieleeni ainiaaksi	25
Loitsu aamuväsymyksen karkoittamiseksi	26
Runoja aamuun	27
Sanoilla sanailua, kielen kiemuroilla kuvailua	28
Päiväni vanhana	30
Maalitaulussa kiintoisa laji	32
Ice Marathonin maisemia	34

Toimittajat

Päätoimittaja: Sofia Kontro

Toimittajat:

Veera Kärkkäinen

Petra Komppula

Sara Komulainen

Emilia Malvila

Annika Sopo

Noora Heiskanen

Viliina Heikkinen

Siiri Virransola

Hanna Leppävuori

Aleksi Peltomaa

Aatu Tuomisto

Äl3-kurssin runoilijat

Ohjaus ja avustus:

Henna Hämynen

henna.hamynen@kuopio.fi¹

Anu Jylhäsalmi

anu.jylhasalmi@kuopio.fi

Klassikan Non Solum julkaisut²

NonSolum palautekanava³

Kuva 1: ⁴

¹henna.hamynen@kuopio.fi

²<https://klassikka.onedu.fi/web/non-solum-julkaisut-2014-2015/>

³<https://klassikka.onedu.fi/web/nonsolum-lehden-palautesivu/>

⁴<https://klassikka.onedu.fi/web/nonsolum-lehden-palautesivu/>

PÄÄKIRJOITUS Harrastuksien kirjo

Sofia Kontro

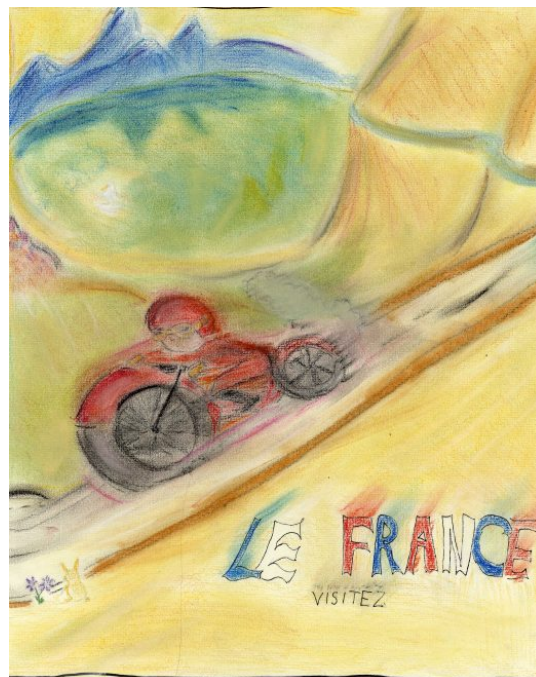
Tämän kevään Non Solumin aiheena ovat harrastukset.

Toimittajat ovat selvittelleet Klassikan väen harrastuksia ja kertovat myös omista harrastuksistaan.

Kuva 2: Kiira väänänen

On mielenkiintoista lukea, miten erilaisia harrastuksia meiltä on tai miten sama harrastus voi merkitä eri ihmisille eri asioita. Hyvä esimerkki siitä löytyy lehden kuntosaliaiheisesta jutusta Kuntosali, mikä se sellainen oikein on?

Kuva 3: Viliina Heikkinen

Joskus jopa se, miten määritellä sana harrastus, voi jakaa mielipiteitä. Itse haluan ajatella, että harrastus on vapaa-ajanviete, jonka puoleen kääntyy ilman ulkoista motivaattoria kuten rahaa tai pakottavaa tunnetta.

Harrastus voi kuitenkin joskus viedä mennessään niin, että sen alkuperäinen tarkoitus pääsee unohtumaan. Bloggaamisesta tulee suorittamista tai salilla käynnistä kalenteriin mahdutettava pakko.

Kuva 4: Anu Komulainen

Moni Klassikan urheilijoista on varmasti läpikäynyt vaiheen, jossa harrastus on muuttunut vakavammaksi- jopa urahaaveksi. Silloin

kun harrastuksesta on halu tehdä ammatti, on välillä on pakko puskea itsensä treeneihin, vaikkei huvittaisi.

Silti on mielestäni tärkeää viettää aikaa myös jonkin parissa, jota tekee vain "huvin vuoksi". Eikä ole yhtään noloa, jos se sattuu olemaan tv-sarjojen katsominen. Tärkeintä on, että se tuo omasta mielestä sisältöä ja iloa elämään. Kannattaa kantaa jokainen harrastus ylpeydellä.

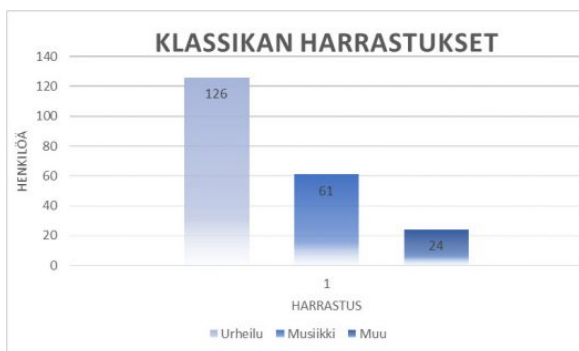
Harrastuksien täyteistä hiihtolomaa kaikille lehden pariin eksyneille!

Sofia Kontro

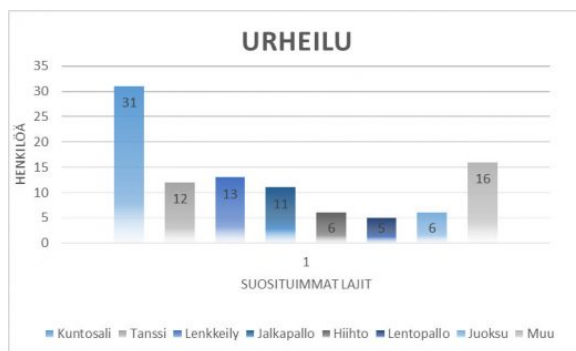
Non Solumin harrastuskysely

Klassikassa harrastetaan paljon ja usein. Non Solumin toimitus järjesti Klassikan opiskelijoille kattavan harrastuskyselyn, mikä antoi käsiimme vastauksia lähes 100. Kyselyssä kysyttiin harrastuksista, harrastuskertojen määrästä ja niihin sisältyvistä kustannuksista.

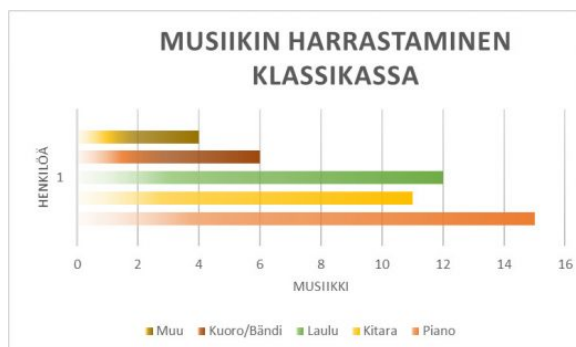
Kysely varmisti jo tiedossa olevan faktan: Klassikalaiset ovat tekeväistä porukkaa. Kaikilla vastanneista oli vähintään yksi harrastus, mutta keskiarvo harrastusten määrässä yhdellä henkilöllä on jo lähempänä kolmea!

Liikunnan kannalta saatiin myös positiivista faktaa: Muutamaa poikkeusta lukuunottamatta kaikilla vastanneista oli jokin liikuntaharrastus. Yleensä liikuntaharrastuksia on keskimäärin kaksi, mutta on myös monien eri lajien taitajia, sekä myös niitä jotka keskittyvät täysillä yhteen lajiin. Suosituin liikuntaharrastus oli salilla käynti: 25 prosenttia vastanneista nimesi sen harrastukseksi. Muut suosituimmat liikuntamuodot olivat lenkkeily, tanssi ja jalkapallo. Iloiseksi yllätykseksi nousivat myös "harvinaisemmat" lajit: muun muassa boulderoinnin, ampumisen, jujutsun ja purjehduksen harrastajia löytyy Klassikasta muutamia.

Hieman yli puolella vastanneista on myös jokin musiikkiin liittyvä harrastus: Suosituin musiikkiharrastus oli pianon soitto, mutta laulu ja kitaran soitto kipusivat myös lähelle. Pieni osa vastanneista nimesi myös musiikin kuuntelun omaksi harrastukseksi.

Myös kolmasosalla oli jonkinlainen muu harrastus. Suosituimpia ovat ompelu, teatteri sekä erilaisten pelien pelaaminen.

Harrastuksien paljouden takia monella opiskelijalla ei ole paljonkaan vapaata aikaa. Kaksi kolmasosaa vastaajista kertoi harrastavansa 5-7 kertaa viikossa, osan harrastusmäärät kipuavat yli kymmenen harjoituskerran! Noin kolmasosa harrastaa noin 3-4 kertaa viikossa ja puoli prosenttia alle kolme kertaa viikossa. Suuret harrastusmäärät vaativatkin taitavaa ajankäyttöä jotta koulutyöt (tai ainakin pieni osa niistä) tulisi tehtyä.

Harrastuksiin kuluu myös paljon rahaa: 28 prosenttia kertoo harrastuksensa maksavan yli sata euroa kuussa. Hieman alle puolet vastanneista arvioivat harrastuksensa maksavan 20.stä eurosta sataan euroon kuussa. Löytyy

myös niitä, joiden harrastukset ovat täysin ilmaisia, sekä vastaajia jotka jopa tienaaavat harrastustensa kautta.

Viliina ja Noora

Suunnistajan vuosi

Annika Sopo

Kaikkihan tietävät; juostaan päin limaisia hämähäkinseittejä, rämmitään suossa puolirei-teen asti, eksytään, kolhitaan paikat kiviin ja oksiin ja taivutellaan nilkat onkaloissa, tutkitaan toistemme päitä kuin apinat hirvikärpästen takia, kisapaikoilla on kylmät järvi- tai ämpäripesupaikat...

Niin, suunnistus on ällöttävää. Tervetuloa siis seuraamaan suunnistajan vuotta!

Lähdetäänpä keväästä liikkeelle. Metsään rynnittää heti, kun lumet alkavat sulaa. Auringon lämmöstä tietää, että kisa-kausi lähestyy, ja on siis keskityttävä enemmän vauhtikestävyys-teen. Ensimmäiset kilpailut juostaan, kun lunta vielä löytyy puiden alta. Ja kisojen alettua pitää olla vireessä.

Kuva 5: Yhdessä kaikki on vielä hauskem-paa!

Sitten kesän lämpöön. Kesä on suunnistajan sesonkiaikaa. Kisoja löytyisi joka viikko, mutta vähän pitää rajoittaa. Kesällä kun on paljon muutakin, mitä voi tehdä. Matkustella- han tässä lajissa saa maastojen perässä vaikka miten paljon. Aina Ruotsista Lapin Kilpisjärven kautta Hankoon asti on tullut kisoja kierreltyä. Ja Alpeilläkin on kisoja juostu. Harrastuksen voi helposti yhdistää lomareisuun ja se onkin suunnistuksen yksi parhaita puolista; samalla, kun vain suunnistat eli treenaat tai harrastat, et voi olla tutustumatta eri maastoihin ja upeisiin maisemiin, joita ei kaupungin kaduilta tulisi ikinä nähneeksi.

Syksyisin juostaan tärkeimmän kilpailut – viimeinen marraskuun alussa, kun yöllä on pakasta ja ruohonkorret ovat kuuran peitossa aamulla metsään startatessa. Vähän siinä saa itseään koetella kylmänsietokyvyllä, kun päällä on vain kerrastonpaita, kisapaita ja trikoot, mutta kun vauhtiin pääsee, niin ei ongelmia.

Syksy on tietysti mielessä kaikkein parasta aikaa suunnistaa. Kesällä hakkuuaukot suorastaan väreilevät kuumuutta hellepäivinä – ei siis niin nautittavaa. Syksyllä taas on sopivan viileä ilma ja sateet ihanan vilvoittavia.

Kuva 6: Tunturisuunnistus 13km Ylläs-Pallas tunturin maisemissa.

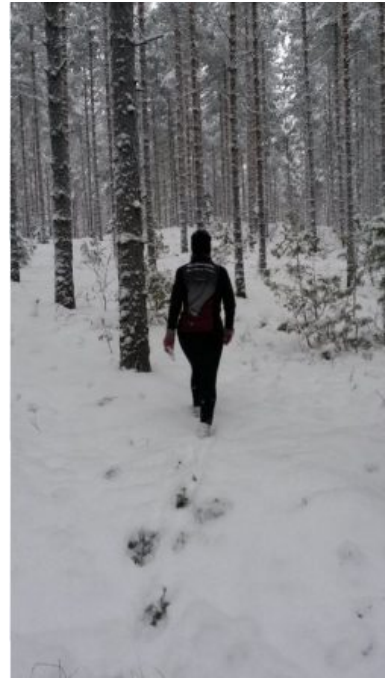
Kuva 7: Joskus treeniin voi lisätä omiakin viisioita – kuten metsälammissa uimista.

Kuva 8: Kompassi ja menosuunta

Kuva 9: Ihanin keli suunnistaa!

Mitäs me suunnistajat teemme talvella? Viimeisen kilpailun jälkeen alkaa peruskestävyyskausi. Pitkiä, pitkiä, pitkiä ja rauhallisia peruskestävyysharjoituksia metsässä (kylähän sitä talvellakin suunnistetaan, vaikkei niin paljon), hiihtäen, hiihtosuunnistaen, hölkäten tai mitä vain keksien. No, ei voi sanoa, että talvet olisivat vain mummo-hölkäilyä. Mm. MM-karatekan tunneilla olemme käyneet. Lisäksi ohjelmaan kuuluu jalkapalloa, sählyä, temppuratoja, käsipalloa ja leimausratoja. Monipuolisuus on kaiken a ja o.

Kuva 10: Karatekaa.

Näin vuosi on saatu pakettiin ja uusi kierros lähtisi käyntiin uusin haastein ja maastoin. Jos nyt lopuksi tekisin tästä kirjoituksestanikin vuoden muotoisen, niin palataanpa alussa luettelemiini faktoihin suunnistuksesta. Sii-

hen, että suunnistus on ällöttävää. Juuri nuo asiat tekevät suunnistuksesta suunnistusta. Kun kuumana päivänä juokset sillä paahtavalla hakkuuaukolla, niin suorastaan hyppäät innoissasi suon viileään mutavelliin vilvoittumaan. Ja kuuluuhan tähän lajiin myös nauraminen omille pummeille ja iloinen suunnis-

tajien perhe. Se kun on vähän erilaista, että kaikki jonottavat mutaisella pellolla metsien keskellä kumisaappaissa, kerrospukeutuneina ja sadeviitoissa bajamaja-vestoihin ennen kisaa. Nämä kaikki tekevät suunnistuksesta sen rakkaan lajin, johon sitten aina voi jäädä koukuun uudestaan ja uudestaan.

Kuntosali, mikä se sellainen oikein on?

Sara Komulainen

Kadulla ohi pyyhältää solakkasäärinen tyttö salikassi olallaan, rotevat miehet kantavat postista isoja laatikoita, joiden kyljessä lukee [Fitnessstukka.fi](https://www.fitnessstukka.fi) ja kauppojen gluteenittomat hyllyt ammottavat tyhjyyttään, kun nälkäiset salikissat ovat käyneet koluamassa ne tyhjiksi. Tuntuu, että jo sana fitness tulee korvista ulos, sillä sitä kuulee ja näkee joka päivä, joka paikassa.

Monelle salilla käynti ei kuitenkaan ole juuri sitä kuuluisaa fitnessia; lihaksikkaiden pakaroiden ja olkapäiden tavoittelua, proteiiniseikkien sekoittamista niin aamu- kuin iltatapalallakin, selfieiden räpsimistä kuntosalin pukuhuoneissa tai hurjaa dieттаamista sekä rasvaprosentin tiputtamista alle kymmenen. Osa ihmisistä nauttii kuntosalista oman hyvinvointinsa vuoksi tai haluaa esimerkiksi ti-

puttaa painoaan. Kuntosalilla näkee ihmisiä laidasta laitaan ja heillä kaikilla on omat tavoitteensa. Mielestäni se on erittäin hienoa, sillä vaati paljon, että esimerkiksi hieman lihavampi ihminen uskaltautuu samalle salille isojen lihaskimppujen kanssa. Salilla kuitenkin tuntuu siltä, että kaikki ovat yhtä suurta perhettä ja kanssatovereita arvostetaan ja tilanteen tullen myös neuvotaan.

Pystyn itse henkilökohtaisesti suosittelemaan kuntosaliharjoittelua ihan jokaiselle siihen kykenevälle. Vaikka se saattaa aluksi tuntuakin vaikealta, niin testaamaan voi lähteä vaikka hyvän kaverin kanssa, jolloin kaikkea uutta ei tarvitse kohdata yksin. Treenaaminen on myös hauskaa yhdessä, sillä silloin lyö kaksi kärpäästä samalla iskulla. Ei tarvitsekaan miettiä, että ehtiikö varmasti käymään treeneissä, sekä kahvilla kaverin kanssa.

Monelle salilla käynti saattaa olla se päivän ainut hetki, jonka haluaa omistaa juuri itselensä. Kun korvanapit ovat korvassa, tai ryhmäliikunnan ohjaaja laittaa stereot täysille, unohtuvat arjen mahdolliset murheet varmasti edes pieneksi hetkeksi.

Saliharjoittelu auttaa pitämään fyysisen kunnon hyvänä, mutta olen huomannut sen vaikutuksen myös mentaaliseen puoleen. Raskaan koulupäivän jälkeen tuntuu haastavalta nousta ylös päiväunilta ja raahautua salille, mutta treenin jälkeen olo on kuin uudestisyntyneellä ja seuraavana päivänä jaksaa taas entistä enemmän.

Fitnessille, painonnostolle tai vaikka crossfitille on oivat harrastemahdollisuudet juuri

Kuopiossa. Täältä löytyy erilaisia saleja eri harjoitusmuodoille. Toiset tykkäävät käydä enemmän ryhmäliikunnoissa ja toiset haluavat nostaa raskaita vapaapainoja. Jokaiselle löytyy varmasti kuntosali omien tarpeidensa

mukaan, sillä tarjonta on laajaa ympäri kaupungin. Kannattaa siis vain rohkeasti lähteä kokeilemaan, koska siinä ei voi menettää yhtään mitään.

Sara Komulainen 14 C

Jalkapallo - joukkuelajien kuninkaallinen

Viliina Heikkinen

Kaikki ovat varmaan ainakin kerran elämässään potkaisseet jalkapalloa. Uskon, että suurin osa maailman ihmisistä tietää ketä tarkoitetaan, kun puhutaan Messistä, Ronaldosta, Maradonasta tai Neymarista. Jalkapallo on kirkkaasti suosituin liikuntaharrastus niin Suomessa kuin maailmallakin. Monessa maassa jalkapallo on enemmän kuin urheilulaji: se on uskonto joka tuo tarkoitusta elämään ja oman joukkueen menestyminen on tärkein asia maailmassa.

Itse aloitin jalkapallon harrastamisen kaksoaluokkalaisena. Sille tielle jäin. Aluksi pallon potkiminen on kömpelöä, mutta ajan ja harjoituksen kanssa surkeastakin pallonpotkijasta voi kehkeytyä harhautusten mestari. Harjoittelemisen on koukuttavaa: Youtubesta voi seurata taitavimpien "kikottelijoiden" taidonnäytteitä ja yrittää itse perässä. Kun temppujen harjoittelun on aloittanut, ei sitä malta lopettaa ennen kuin tempun osaa ylösalaisin ja silmät kiinni. Mikä sen parempaa kuin päästä käyttämään miljoonia yrityskertoja vaatinutta tempua pelissä.

Jalkapallo on kaikin puolin monipuolinen harrastus. Se kehittää niin kestävyyttä, voimaa, ketteryyttä, tasapainoa kuin nopeutta-

kin. Jalkapallopeli on pitkä ja vaativa urheilusuoritus jonka aikana tarvitaan kaikkia noita fyysisiä ominaisuuksia.

Jalkapallo kehittää myös sosiaalisia taitoja. Joukkueesta kehkeytyy toinen perhe, jonka kanssa vietetään suuri osa viikosta. Joukkueelle jaetaan omat tunteet ja muut pelaajat voivat pelastaa synkimmänkin päivän. Jalkapallojoukkueeseen tarvitaan monenlaisia persoonia, jotta joukkue on yhdessä mahdollisimman dynaaminen. Siinä piileekin osa tämän urheilun viehättävyydestä: pitää osata olla hyvä yksilöpelaaja, mutta joukkueen on oltava yhtenäinen menestyäkseen. Niin kuin meillekin on monen kerran sanottu: "Joukkue on yhtä hyvä kuin sen huonoin pelaaja."

Elämä futiksen parissa kasvattaa myös sanavarastoa. Pelatessa oppii väistämättäkin uuden jalkapallokielen, jota ymmärretään ympäri maailmaa. Ja samalla tulee kehittäneeksi uusia sanoja myös Suomen kieleen. Jalkapallon kautta ymmärrät varmasti seuraavan kerran, kun joku tulee kysymään sinulta "Missä höynäliivit ovat?" tai "Ollaanko ilmassa?"

Lajin ylivertaisia puolia ovat vaihtelevuus ja yhteisöllisyys. Lähes kaikki Kuopion juniorijalkapalloseurat pyörivät intohimoisten aikuisten vapaaehtoisella työpanoksella. He käyttävät omaa vapaata aikaansa, jotta lapsilla ja nuorilla olisi mahdollisuus oppia ja pelata jalkapalloa. Samalla muodostuu suuri ja tiivis yhteisö jota yhdistää maailman suosituin harrastus.

Parasta jalkapallossa ovat tietysti pelit. Pelipäivä on juhlapäivä, jolloin pääsee näyttä-

mään kovan harjoittelun tuloksia ja mitteleämään taitojaan toisia joukkueita vastaan. Kun vetää nappulat jalkaansa ja astelee joukkueensa kanssa kentälle, ei voi tuntea kuuluvansa minnekään muualle.

Kuopiolla on pitkät jalkapalloperinteet. Rohkeaisen kaikkia lajista kiinnostuneita kokeilemaan pelaamista. Kuopion futisseurat ovat

KuPs sekä tyttöjen jalkapalloseura Pallokissat. Molemmilla on joukkueita niin harrastelijoille kuin myös huipulle tähtääville. Tai voihan sitä aloittaa ihan näin: etsii jostain käsiinsä pallon, suuntaa kulkunsa lähimmälle jalkapallokentälle...ja alkaa potkimaan.

Viliina

Esittelyssä bloggaaminen

Petra Komppula

Bloggaaminen, eli blogin kirjoittaminen nettissä on luova harrastus, jossa pääsee kehittämään taitojaan niin kirjoittajana, valokuvaajana kuin visualistina. Aiheita kirjoittamiselle on laidasta laitaan, joku voi blogata vaikkapa ruoasta, treenaamisesta, keräilyesineistä, meikeistä, tai oikeastaan mistä tahansa. Parasta blogin kirjoittamisessa on itsensä ilmaisu, sekä sosiaalinen vuorovaikutus lukijoiden kanssa. On hauskaa nähdä kommentoijien mietteitä itse tuotetusta sisällöstä ja kommentoida heille takaisin! Valitettavasti kommentointi lukeutuu välillä myös harrastuksen huonoksi puoleksi, tämä on kuitenkin onneksi harvinaista etenkin pienemmissä blogeissa.

Blogia aloittaessaan täytyy muistaa olla roh-

kea omien ideoidensa kanssa, eikä pidä miettiä liikaa mitä muut aiheistasi ajattelevat. Lopulta sivujasi valikoituu lukemaan lukijakunta, jota aidosti kiinnostaa tuottamasi sisältö. Tärkeintä on vain pysyä omana itsenään, eikä ottaa liikaa paineita!

Youtuben uudet ja kiinnostavat: Vloggaaminen

Sofia Kontro

Vaikka monet vannovat Netflixin nimeen, alkaa yhä useamman ykkösviihteen paikan viedä YouTube. Jos myday- tai haastevideot eivät ole vielä tulleet tutuiksi, on hiihtoloma hyvä hetki sukeltaa kunnolla YouTubeen maailmaan. Tämän jutun suositukset eivät kuitenkaan ole niitä tyypillisimpiä kanavia, joihin ensimmäisenä törmää, vaan erikoisempia esimerkkejä siitä, miten eritavoin YouTubeen tarjoamaa alustaa voi hyödyntää.

1. Damon and Jo, matkailuvlogikanava⁵

Kuva 11: Damon and Jo, matkailuvlogikanava⁶

Tältä kanavalta löytyy juuri sitä rentoa ja välitöntä, mutta sekunnilleen oikeaan kohtaan leikattua vlogimateriaalia. Laatu ei siis joudu uhratuksi, kun Damonin ja Jo toteuttavat intohimoaan- matkustusta. Kuten kaiken muunkin, he pitävät sen maan läheisenä ja aitona. Ei siis pelkoa yksityislentokoneiden tai edes huippuravintoloiden aiheuttamista kateuden puuskista, vaan sitäkin enem-

män vinkkejä siihen, miten repiä reissusta kaikki irti tekemättä samaa lompakolle. Kanavalta löytyy myös ehkä YouTube historian onnistunein esittelyvideo – antaa sen puhua puolestaan.

2. Luca Fersko⁷

Kuva 12: Luca Fersko⁸

Sana artsy tuntuu vähättelyltä tämän nuoren herran kanavan kohdalla. Ilman y:tä on jo parempi -videot ovat puhdasta taidetta alusta loppuun. Vaikka kanava on yhtenäisesti brändätty, on jokainen video oma yksilönsä ja täynnä luovista ratkaisuista syntyviä yllätyksiä. Miesten muoti on esillä useimmissa videoissa.

3. Klossy⁹

⁵<https://www.youtube.com/user/DamonAndJo/videos>

⁶<https://www.youtube.com/user/DamonAndJo/videos>

⁷<https://www.youtube.com/user/lucafersko/videos>

⁸<https://www.youtube.com/user/lucafersko/videos>

⁹https://www.youtube.com/channel/UCH5Qu8Sd-m-7Zk4xc_J5VzA/videos

¹⁰https://www.youtube.com/channel/UCH5Qu8Sd-m-7Zk4xc_J5VzA/videos

Kuva 13: Supermalli Karlie Kloss ¹⁰

Supermalli Karlie Kloss näyttää miten urapolun ohjat pidetään omassa käsissä. Koodaaminen, oma keksi brändi sekä YouTube kanava ovat kaikki supermallinuralta odottamattomia- mutta Karlien toteuttamia asioita. Luonnollisesti, on videoiden kirjo yhtä värikäs ja mielenkiintoinen kuin hänen elämänsäkin. Karlien linssin läpi pääsee kokemaan mm. Kiinan Vogue'n syntymäpäivägaalaan, avaruusaluslehtaan sekä Taylor Swiftin konserttiin.

4. The Ellen Show, Ellen DeGerensin juontaman keskusteluohjelman YouTube-kanava¹¹

Kuva 14: Ellen DeGerensin juontaman keskusteluohjelman YouTube-kanava

¹²

Tämä on niille, jotka kaipaavat telkkarin nostalgialla arkeensa. Leikkaamalla parhaat palat YouTube-kanavalle on keskusteluohjelma tuonut sisältönsä meille tuttuun muotoon- tiiviiksi ja viihdyttäväksi. Myöskään sarjan valttikortti, ajankohtaisuus, ei pääse YouTube-ssa kärsimään samoin kuin kuukausia myöhemmin suomen tv-kanaville saapuvien kokopitkien jaksojen kohdalla. Ellenin kyky saada julkisivieraat uskomaan mehevimmät salaisuudet itselleen, sekä miljoonille katsojille, yllättää joka kerta.

Klassikkalaisetkin osaavat

1. Voice off fortuna¹³
2. Julia Valtanen¹⁴
3. Roni Salotaipale¹⁵
4. Sofia Kontro¹⁶

Sofia Kontro

¹¹<https://www.youtube.com/user/TheEllenShow/videos>

¹²<https://www.youtube.com/user/TheEllenShow/videos>

¹³<https://www.youtube.com/user/voiceoffortuna/videos>

¹⁴<https://www.youtube.com/channel/UCbWK69CUEqZwEjv-Htv7tUA/videos>

¹⁵https://www.youtube.com/channel/UCot4VENm2Y__fWFmbPAbIBw/videos

¹⁶<https://www.youtube.com/channel/UCBmFtHFaxIY84xIZBxOJT6Q/videos>

Tunnelmia Klassikan harrastusiltapäivästä

Hanna Leppävuori

Klassikka harrastaa -iltapäivä

toteutettiin keskiviikkona 2.3.2016. Opiskelijakunnan hallitus oli suunnitellut päivän hyvin, ja jokaiselle löytyi mukavaa tekemistä iltapäivän ajaksi.

Nopeus oli valttia

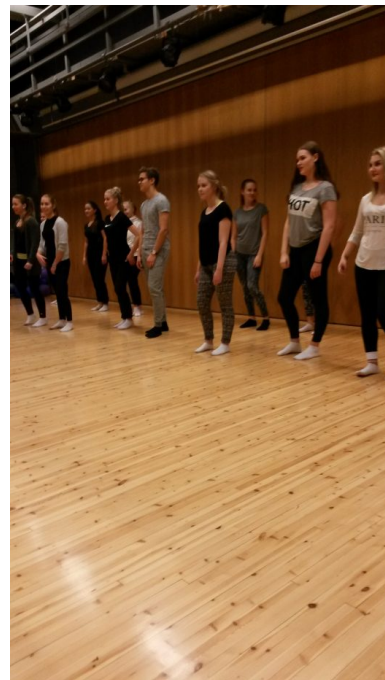
Ennen keskiviikkoa opiskelijoita parveili salin ovien edessä tutustumassa valittavina oleviin aktiviteetteihin ja valitsemassa itselleen mieluisinta tekemistä. Joissain lajeissa oli vain rajoitetusti paikkoja, joten nopeus oli niiden kohdalla valttia. Vaihtoehtoina iltapäivän ohjelmaksi olivat muun muassa tankotanssi, jousiammunta, hiihto, sukututkimus ja boulderointi. Kylmämpäisimmät lähtivät avanto-uinnille Väinölänniemelle, hurjimmat menivät pulkkamäkeen Puijolle ja pilkkijät kilvoittelivat Valkeisenlammella, kuka saa suurimman kalan.

Toisenlainen vaihtoehto

Neulepajassa vallitsi rauhallinen tunnelma neuletöiden syntyessä näppärissä käsissä. Pajaan osallistujat pitivät harrastusiltapäivää kivana, ja kiitosta saivat etenkin monet vaihtoehdot – ei ollut pakko osallistua mihinkään urheilulajiin.

Salsan askelin

Sonjan pitämällä lattaritunnilla peilisalissa aloitettiin alkeista. Perusaskeleet alkoivat luonnistua helposti salsamusiikin tahtiin.

Sähläystä ja lentopalloa

Salin toisessa lohkossa oli urheilullinen tunnelma ja lentopallot jo lensivät ennen kuin

verkkoakaan oli saatu ylös. Pian sieltä alkoi jo kuulua huudahduksia joukkueiden tehdessä pisteitä. Ilmassa oli siis pientä kilpailuhenkeä. Toisella puolella salia oli sählypeli käynnissä.

Rentoa pingistä

Klassikan aulassa pelattiin pingistä rennolla meiningillä. Musiikki tahditti ja ottelut keräsivät myös katsojia. Kaksi pingispöytää olivat kovassa käytössä aivan kuten välituntisinkin.

Leevi and the Klassikka

Musiikkiluokassa innokkaat laulajat pääsivät karaoken makuun. Luokan ulkopuolelle kan-

tautui niin laulu kuin raikuvat aploditkin karaoke-esityksien jälkeen. Luokassa laulettiin muun muassa Johanna Kurkelan ja Leevi and the Leavingsin tuotantoa.

Mukavaa vaihtelua arkeen

Kaiken kaikkiaan iltapäivä oli onnistunut ja se toi monien kaipaamaa vaihtelua kouluarkeen. Sää suosi ulkoilijoita auringonpaisteellaan, ja mukava tekeminen toi hymyn useamman kasvoille.

Hanna Leppävuori

Boulderointi haastaa sekä ensikertalaisen että konkarin

Siiri Virransola

Monille vieraalta kuulostava boulderointi on ilman köysivarmistusta tapahtuvaa kiipeilyä, jossa lyhyille reiteille on tiivistetty kaikki kiipeilyn parhaat palat. Siinä ei siis tarvita köysiä eikä valjaita, vaan kiipeily tapahtuu matalalla seinällä.

Joustoa jalkoihin

Koko hallin lattia on pehmustettu patjalla, mutta nilkka- ja rannevammojen välttämiseksi alas tultaessa on tärkeää joustaa jaloilla eikä käsillä tule ottaa vastaan. Eriväriset otteet seinissä tarkoittavat eritasoisia reittejä ja väreillä on myös oma vaikeustaso kuvana numero. Kaikki seinät eivät ole pystysuoria ja kaltevuuksia löytyy joka lähtöön – jopa 90 asteen kulmia.

Sopii myös korkeanpaikankammoisille

Boulderointi on monipuolinen harrastus, joka kehittää voimaa, tekniikkaa, kehonhallintaa, kekseliäisyyttä ja silkkää sitkeyttä sekä tarjoaa haasteita loputtomasti. Itseään voi haastaa mm. kaltevilla seinillä tai käyttämällä vain tietyn värisiä otteita. Oman painon varassa taiteileminen on lihaksille tehokasta ja monipuolista harjoitusta eikä laji ole korkeanpaikankammoisille mahdottomuus.

Lajin mielenkiintoisuus muodostuu reittien haastavuudesta, eikä seinien korkeudesta. Boulderoinnissa pyritäänkin korkeuden sijasta kiipeämään mahdollisimman vaikeita reittejä. Alkuun löytyy helppoja reittejä, joista aloittelijatkin pääsevät lajiin mukaan. Haasteita riittää loputtomasti taitojen kehittyessä, niin ensikertalaiselle kuin kokeneelle konkarillekin!

Siiri Virransola

Kylmä kylpy Väinölänniemellä avannossa

Helena ja Pirkko veivät koulumme kylmäverisimmät – vai lämminverisimmät opiskelijat uimaan.

Vänärin saunakaan ei ollut lämmin, joten uiskentelu vaati todellista arktista asennetta.

Vain rohkeimmat uskaltautuivat kokeilemaan tätä lajia.

Kuva 16: Avanto kutsuu.

Kuva 15: Meitä ei palele!

Kuva 17: Täällähän on ruuhkaa!

Tyylinäytteitä keilaradalta

Tyylinäytteitä keilahallilta

Kuva 18: Luotan pinkkiin palloon

Kuva 21: Tyyli 2

Kuva 19: Keilaillen

Kuva 20: Tyyli 1

Kuva 22: Tyyli 3 ja 4

Kuva 23: Minkä tyylin valitsen?

Tämä romaani jäi mieleeni ainiaaksi

Annika Sopo

Hiiriä ja ihmisiä

John Steinbeck

Tammi, 1937

John Steinbeckin Hiiriä ja ihmisiä -romaani (1937) kertoo 1930-luvun pulavuosista. Kirjassa kaksi hyvin läheistä köyhää renkiä – nokkela George ja lapsenhölmö, mutta voimakas Lennie – koittavat saada elantoa tekemällä töitä tiloilla. Ongelmana on, että Lennie onnistuu aina aiheuttamaan vahinkoja hallitsemattomilla voimillaan.

Rakastuin kirjaan täysin. Ensimmäiseksi haluan nostaa esille Steinbeckin kerrontatavan. Lukija luki tekstiä ikään kuin olisi ollut huone tai tila, missä asiat tapahtuivat ja mihin ihmiset tulivat. Se sai miettimään, tajuavatko ihmiset, miten kaikki tavarat vain ovat, kun olemme poissa tilasta. Miten kaikki on rauhallista ja periaatteessa tavarat, jotka ovat meille niin kovin tärkeitä, ovat turhia. Ymmärsin siitä sen, miten ympäristö ei tosiaankaan tarvitse ihmistä, mutta kun ihminen tulee, se tarvitsee ympäristöä.

Toiseksi haluan kehua tarinaa itseään. Kirja oli lyhyt ja juoni ei ollut kovin hääppöinen, sillä paikat pyörivät samoina ja ihmiset paljolti vain keskustelivat keskenään. Silti Georgen ja Lennien side piti tiukasti nenän kiinni kirjassa. Oli pakko seurata ihastuneena, miten Lennie järjesti Georgelle jatkuvasti päänvaih-vaa, mutta vaikka George oli kuinka vihainen vain, hän ei jättänyt Lennietä ikinä yksin tapahtumien kanssa. Lukijana toivoin koko sydämestäni, että miehet olisivat onnistuneet saamaan rahaa kokoon ja ostamaan oman ti-

lan, jossa elellä. Kun loppuratkaisu sitten tuli ja yllätti täysin, se sai muutaman kyyneleenkin vierimään pitkin poskea. Halusin tietää lisää. Pystyikö George jatkamaan elämäänsä noin?

Hassua, miten kirja voi saada näin vahvoja tunteita aikaan. Se on kuitenkin keksitty tarina. Voiko siis olla niin, että ihmiset tavallaan eivät haluaisi elää todellisuutta. Niin, että kun tällainen kirja annetaan eteen, haluaisi suoraan hypätä sen sisään.

Steinbeckin romaani perustuu tosin vanhoihin tositahtumiin eli tällaista on oikeasti ollut. Mutta vaikka ennen on ollut tuollaista kurjuutta, niin elämän tarkoitus on ollut saada elantoa ja selviytyä. Monet miettivätkin nykypäivänä, mikä on elämän tarkoitus, kun periaatteessa nykyihmisen ei tarvitse tehdä mitään itse?

Loitsu aamuväsymyksen karkoittamiseksi

Aleksi Peltomaa ja Aatu Tuomisto

Kuva 24: Loitsujen maisemaa

Aina aamun alkaessa

Huomiseen havahtuessa

Silmät kiinni salvattuina

Rähmän romut ripsilöissä

Kuuma kahvee uni poista

Vesi rähmät pois puhdist

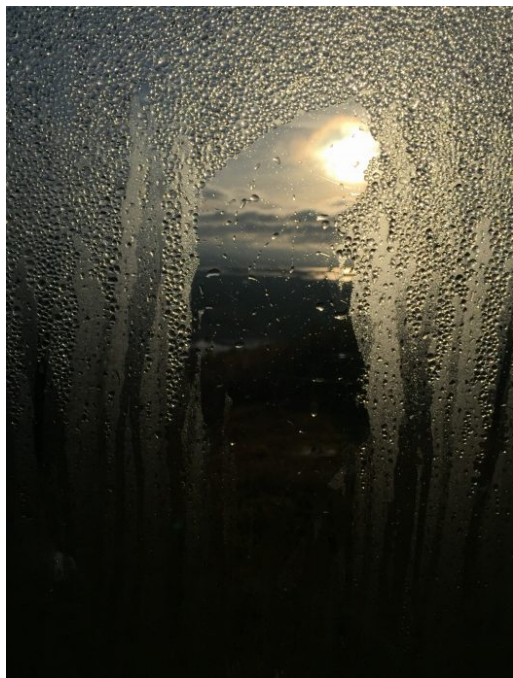
Uuteen aamuun auenneeseen

Käännä katse aurinkoiseen.

Aleksi Peltomaa ja Aatu Tuomisto

Runoja aamuun

Jokela ja Veera

Kuva 25: Wiljami Jokela

Aamu ei antanut anteeksi

yötä kukuttua, vähön nukuttaa

Arki antaa periksi ei saata.
Koulupäivä on ainut mitä haluaa
se taata.

-Jokela-

Heräsin aamulla kellon soittoon
valmiina päivän koittoon.
Puuron äkkiä naamaani vedin
ja lopuksi vielä sijasin pedin.

Ajoissa treeneissä olimme
kuntopyörällä ahkerasti poljimme.
Aitojen yli hypimme,
lopuksi vielä vetoja juoksimme.

Sitten äkkiä kouluun,
vielä on aikaa seuraavaan jouluun.
Ruotsin jälkeen koitti ruokailuhetki,
sitten alkoi runoretki.

– Veera-

Sanoilla sanailua, kielen kiemuroilla kuvailua

Kuva 26: Sofia Rönkkö

Heinäsiirikka hyppeli havukossa
kuoriainen kaipasi kesää.
Leppäkerttu letkeästi lepäili.

Musta muurahainen murjotti,
kun pesää pientä perusti.

Hämähäkkien herkkupöydässä hälistiin
sudenkorennon siivestä,
joka jostain oli joutunut
verkkoon viritettyyn
kesäisenä päivänä.

– MR–

Hauvan haukku hulvaton
kaikuu kauas kaupunkiin.
Kaukaa kotoaan koira
hajun haistaa herkullisen.

Kuva 27: Anu Komulainen

Lähteen laukkaa lepattaa
matka metsään mahtavaan.
Pian polku paljastuu
– taloon tallustaa takaisin.

– Senni–

Kuva 28: Anni Ollikainen

Hirvi hirveän hoikka
tahtoo tallustaa talolle
ruokaa räystäältä ryöstämään.

Onnella ontuu ottamaan.
Piippu pamahtaa paukahtaen.
Hirvi hirveän hoikka
juoksee jänöjussin jaloilla.

– Jokela-

Susi sudenmarjan suuhun sujauttaa
maistaa maukasta maiskuttaa

Helppoa ja hyvää herkkua

– Jätänpä jänisten jahtaamisen joutuville.

– Terbe Roinatan-

Päiväni vanhana

Petra Komppula

Asetan herätyskelloni soimaan 4.50. Yritän parhaani mukaan saada unta, mutta eihän siitä tule mitään. Huomenna on se suuri päivä, jota ainakin me tytöt olemme odottaneet pienestä asti. Päivä, jonka saa viettää unelmiensa prinsessamekossa, täydessä tällingissä ja tanssien, vailla huolia arkisista askareista.

Erityisen huonosti nukutun yön jälkeen on aika herätä syömään ja laittautumaan. Aikataulu on minuutintarkka koko päivän ajan, ei siis ole aikaa vitkutella. Aloitan meikkaamaan kaveriani, jonka kanssa olimme aiemmin tästä jo sopineet. Kun hänen aikansa on lähteä kampaajalle, alan meikata itseäni. Olen varannut tälle reilusti aikaa varmuuden vuoksi, jottei kamalaa paniikkia syntyisi. Lähden omalle kampaajalleni vaille yhdeksän, tarkoituksena suunnata suoraan koululle sieltä.

Koululle saapuessani tuntuu mahanpohjassa perhosia, jostain syystä jännittää kamalasti! Käytävillä vastaan kävelee toinen toistaan upeamman näköisiä opiskelijoita kauniissa puvuissa ja siisteissä frakeissa. Onneksi löydän kavereistani vertaistukea jännitykseeni, ja stressaamme yhdessä: "mitä jos astun mun mekon päälle ja se repee??!!", "vähänkö hävettää jos unohtuu askeleet, me ollaan ihan eturivissä...".

Ennen pitkää onkin jo aika järjestäytyä pitkään parijonoon, jossa pian marssimme salin ovista sisään näyttävänä kulkueena kymmenien silmäparien seurattessa. Kädet hikoavat jännityksestä, vaikka mitään pahaa ei ole tapahtumassa. Opettajat aloittavat juontamisen salissa ja pian marssimusiikki lähteekin

jo soimaan.

Ensimmäisten tanssien aikana hymyileminen tuntuu uskomattoman vaikealta, ja jännitys välittyy varmasti katsomoon asti. Pari virhetäkin tulee, mutta loppua kohti meno parane huomattavasti. Revittelyn jälkeen pääsen vielä valssaamaan vapaasti.

Ennen toista esitystä yritämme onnistua kuvissa ulkona, monet kävelevät sisään ihastellen ääneen pukujamme. Onhan se varmasti melkoinen näky, kun niin paljon nuorisoa on tälläytynyt samaan aikaan! Ei ole ehkä paras idea olla ulkona vähissä pukeissa, kun on vielä pakkastakin, mutta onneksi tämän päivän jälkeen ei tarvitse olla täydellisessä kunnossa.

Toisten tanssien alkaessa jännitys on jo kokonaan kadonnut, ja alkumarssista lähtien tanssimisesta ja esiintymisestä pystyy jo nauttimaan. On ihanaa nähdä monia tuttuja kasvoja salin reunoilla, kaikki hymyilevät ja tunnelma on juhlava. Tanssien lopulla käyn tanssittamassa isovanhempiani ja vaihdamme kuulumisia. On kuulemma vanhojentanssien perusajatus jonkin verran muuttunut heidän ajoistaan... Silloin kun pukeuduttiin oikeasti isovanhempien vanhoihin juhlaatteisiin ja käyttäydettiin koko päivä kuin arvokkaat ikäihmiset.

Ennen iltajuhlaa käymme syömässä ja lepäilemme koululla. Korkokenkien kurittamia jalvoja alkaa jo pikkuhiljaa pakottaa, mutta vielä on yhdet tanssit jäljellä. Uskomatonta, miten nopeasti koko päivä on kulunut! Vuosien odotus on ohi liian nopeasti. Onneksi on vielä jäljellä Rauhalahden jatkot, joita kohti suun-

nataan samalla haikein, mutta iloisin mielin.

Maalitalussa kiintoisa laji

Noora Heiskanen

Harrastusiltapäivän monipuolisiin vaihtoehtoihin kuulunut jousiammunta keräsi noin 20 oppilasta tutustumaan lajiin. Intoa ei puuttunut, sillä iloa jousiammunnasta riitti joillekin jopa useiksi tunneiksi. Jousiammuntaa luonnehditaankin usein hyväksi keinoksi irtautua arjen kiireistä, ja juuri niin me teimme.

kivaa.

Aloitimme käymällä pikaisesti läpi jousiammunnan perusteita ja tutustuimme varusteisiin. Varusteisiin kuului mm. suojat sormille ja käsille.

Tämän jälkeen saimme vuorollamme kokeilla ampumista perinteiseen maalitaluun. Kaikki osuivat tauluun ja moni saikin hyviä osumia. Jousiammunta varmana antoi oppilaille mieluisia kokemuksia ja uutta tietoa kyseisestä harrastuksesta. Oppilaiden mielestä jousiammunta oli erikoista, mielenkiintoista, siistiä ja

Jousiammunta vie paljon aikaa ja vaatii harrastajalta pitkäjänteisyyttä, sillä se korostaa keuhonhallinnan sekä keskittymiskyvyn merkitystä. Opimme, että jousiammunta voi olla yllättävän monipuolinen ja kehittävä laji. Tästä huolimatta kynnys aloittamiselle on matala. Ehkä tutustumisemme herätti jollekulle mielenkiinnon uuden, hienon lajin harrastamiselle.

Ice Marathonin maisemia

